

СТИВІЯ КНАЗЪ ЗА ДА ГО УМОРИ СЪ МЖКЪ, А
ТОЙ ДА ОБСЕКИ И НЕГОВОТО НАСЛѢДІЕ. ЗА ТО-
ВА, КАТО МЪ ОСТАВИ ВСИЧКО, ЗАКЪГНА ВЪ ПЪ-
СТЫНИЖ-ТЪ, ДѢТО НАМѢРИ ПЕЩЕРЪ СЪ ВОДЪ
И ТАМЪ СЯ ЗАСѢДА, ПРИХРАНВАНЪ ОТЪ ФИНИ-
ЦИ, А ДРѢХЪ-ТѢ СИ ИМАШЕ ОТЪ ЛИСТІЕ-ТѢ. —
ПОСЛѢ ОТИДЕ ПО-НАВЖТРѢ ВЪ ПЪСТЫНИЖ-ТЪ,
ДѢТО ПРѢЖИВА МНОГО ВРѢМА, БЕЗЪ ДА ГО
ЗНАЕ ЧЛОВѢКЪ; ЗАЩО-ТО НИКОЙ НЕСМѢКАШЕ ДА
ХВАБЪУЕ У ТЪСЪ ПЪСТЪНИЖ. НАЙ-СѢТНѢ, КАКЪ-
ТО ПРИКАЗВАТЪ, ИЗДИРИЛЪ ГО Св. АНТОНІЙ
ВЕЛИКИЙ, КОЙ-ТО СЯ ПОЧЮДИ НА МѢСТО-ТО И
НА НЕГОВО-ТО ДЪЛГОВРѢМАННО СѢДЕНЬЕ ТАМЪ.
А ПРѢЖИВѢ 113 ГОД. БЕЗЪСТРАСТНО И БЕЗЪ-
МЪЛВНО, И ПРѢСЕЛИ СЯ КО ГОСПОДЪ.

*Въ тоя день е житіе-то на прѣподобнаго отца
Іована Кжичника.*

СВЯТЫЙ ІОВАНЪ КЖИЧНИКЪ КѢШЕ ВО ВРѢ-
МА-ТО НА БЛАГОЧЕСТИВАГО ЦАРЯ ЛЬВА ВЕЛИ-
КАГО, ОТЪ ЦАРИГРАДЪ, СЫНЪ БѢТРОПІЕВЪ, КОЙ-
ТО КѢШЕ ВОЕННЫЙ ЧИНОВНИКЪ; ТОЙ ИМАШЕ ЖЕ-
НЪ ПО ИМА ТЕОДОРА, СЪ КОЖ-ТО ДОКИХЪ ТРИ-
МА СЫНОВЕ, И КОГА-ТО ОТРАСТОХЪ, ДВАМА-ТА
ДАДЕ НА ЦАРСКЪ СЛЪЖЕЖЪ, А ПО-МАЛКІЯ ІОВА-